

## Alois Jirásek: Staré pověsti české O Čechovi (zkráceno)

Za Tatrami, v rovinách při řece Visle rozkládala se od nepaměti charvatská země, část prvotní veliké vlasti slovanské.

V té charvatské zemi bytovala četná plemena, příbuzná jazykem, mravy, způsobem života.

I stalo se, že se strhly mezi nimi vády a krvavé boje o meze a dědiny. Vstal rod na rod, příbuzní bojovali proti příbuzným a hubili se navzájem.

V ten čas dva bratři mocného rodu, oba vojvodové, Čech a Lech, spolu se o to snesli, že opustí rodnou zemi bojem neblahou. Řekli si: "Vyhledejme sobě nových sídel, kdež by náš rod žil s pokojem a díla si hleděl."

Jak se usnesli, tak vykonali. Obrátili se na západ slunce, v neznámé končiny. I bral se rod za rodem, každý početných rodin, všichni přátelé a příbuzní. Přebředli Odru řeku a vstoupili do neznámých, hornatých končin.

Zlá byla cesta hlubokými hvozdy, zlá jejich chůze luhy a bažinami, plnými rákosí, ostřice, rozlehlých mechových trsů a různých křovin.

Tak došli až ke třetí velké řece, Vltavě, kteráž divočinou tekla; když i tu přebředli, počala si všechna čeleď stýskati, že není konce klopotné cesty a nikde stálého odpočinutí.

Tu vojvoda Čech ukázal na vysokou horu, jež se před nimi modrala nad širým, rovinným krajem, a děl:

"Podejděme pod tuto horu, tam dětem, skotu odpočineme." Došli a položili se na úpatí hory, jež slove Říp. Vojvodové a starší rodu ohledali půdu vůkol a znamenali, že jest úrodná. Ráno pak, za první zoře vstal Čech a vydal se sám jediný vzhůru na temeno Řípu tichým lesem, plným ještě nočního šera.

Když vstoupil na horu, zaradoval se praotec Čech nad utěšeným krajem. Když pak sestoupil, zvěstoval, co zhlédl. Nazejtří vydali se mnozí kolem hory, aby poznali všechno okolí. Zhlédli vody velmi rybné, půda úrodná, všechen způsob té krajiny, a oznámili, že se hodí na sídla.

Když pak třetího dne počalo slunce nad lesy vycházeti, povolal Čech bratra a starší a rozkázal svolati všechnu čeleď. Povystoupiv s nimi na místo, odkud viděli do kraje, promluvil k nim takto:

"Již si nebudete stýskati, neboť jsme našli kraj, kde zůstaneme a sídla zarazíme. Často jsem vám o ní mluvil a sliboval, že vás do ní uvedu. **To je ta země zaslíbená, zvěře a ptáků plná, medem oplývající.** Na všem budete mítí hojnost, a bude nám dobrou obranou proti nepřátelům. Hle, země po vaší vůli! Jen jména nemá; rozvažte, jakým jménem by měla býtí jmenována."

"Tvým! Tvým nechť se jmenuje!" zvolal jako z božského vnuknutí stařec dlouhé bílé brady, nejstarší všech starostů. Hned všichni, starostové i čeleď, volali jako jedním hlasem:

"Tvým! Tvým jménem!"

"Po tobě ať se jmenuje!"



evropský  
sociální  
fond v ČR



EVROPSKÁ UNIE



MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,  
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY



OP Vzdělávání  
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Vojvoda Čech potěšen vůlí všeho lidu, poklekl na kolena a líbal zemi, novou vlast svého plemene. A zlíbav ji, vstal, a pozvednuv rukou svých do širého kraje, pohnut volal a žehnal:

"Vítejž, země svatá, nám zaslíbená! Zachovej nás zdravé, zachovej nás bez ourazu a rozmnož nás od národu do národu až navěky!"

1. Podtrhej slova kterým nerozumíš.
  2. Odkud přišel praotec se svou družinou? \_\_\_\_\_
  3. Proč Čech a Lech opustili rodnou vlast? \_\_\_\_\_
  4. Jaké řeky na svém putování překročili? \_\_\_\_\_
  5. Proč se naše země jmenuje Čechy? \_\_\_\_\_
  6. Dokážeš napsat co myslel praotec tučně vytištěnou větou? \_\_\_\_\_
- 



evropský  
sociální  
fond v ČR



EVROPSKÁ UNIE



MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,  
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY



OP Vzdělávání  
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ